

M. Parmas II & El.

N. 4.

SU VISEID MA' LESTUSI.

PEDAGOOGIKA
ARHIIVMUSEUM
FOND K39292-1

Kus keegi suvel viibis.
Ruuri oli suvel Türil tädi juures. Heljo oli aga Ellamaal onu juures. Harri käis Elvas. Iven külastas Pärnus ema kooliõde. Kaljo külastas Vigalas isa sugulasi. Silvi suritas Karva-Jõesuus. Astrid käis Anijas vanaema juures. Helgi sõitis vanaemaga Kaareperre. Riki oli Voo-re külas. Hugo oli Porkuni suvekoloniis. Karl, Aleksander, Gunnar, Maris, Laima ja palju teisi lapsi olid suvel Kõmmel.

5

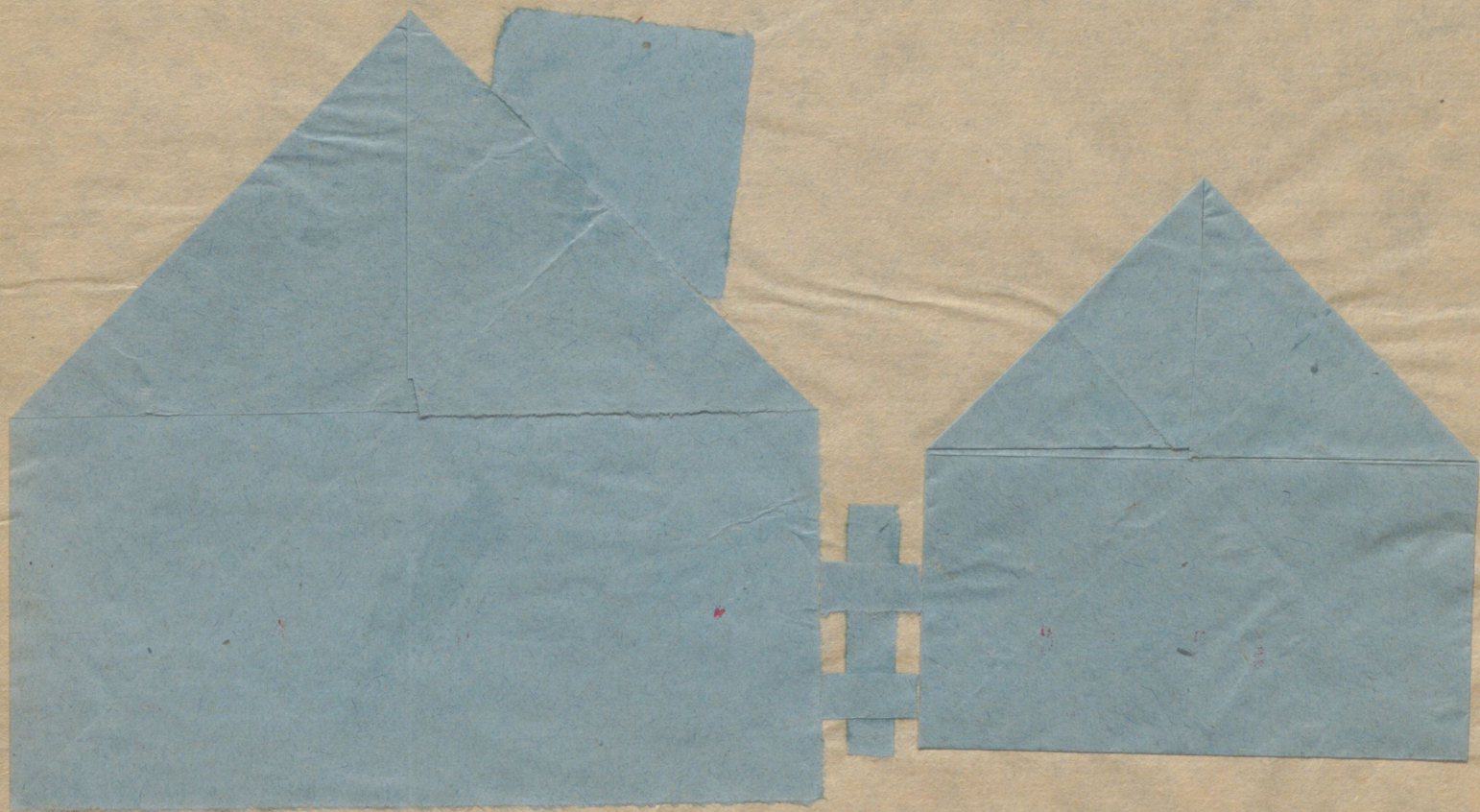
3
Mis suplemas käies võib
juhtuda.

Korraga juhtus ootamatu
äpardus. Miku ei jaksanud end
paadi alt läbi tõmmata ja jäi
kiilu alla selgapidi kinni.
Andi ja Peedu olid paar silma-
pilku üsna nõuta ja kohkusid.
Siis sukeldusid aga kärmesti
vette ja tõmbasid seltsimehe
paadi alt. Päästmine oli küll
rutuline, kuid Miku oli süski
mõne lonksu vett alla neelanud,
tundis rinnus valu ja läks
nuttes koju.

6 4
a b d e g h i j k l
m n o p r s t u v ä ö
ö ü

a b d e g h i j k l m n
o p r s t u v ä ö ö ü
a b d e g h i j k l m n
o p r s t u v ä ö ö ü
a b d e g h i j k l m n
o p r s t u v ä ö ö ü

a b d e g h i j k l m n o
p r s t u v ä ö ö ü
a b d e g h i j k l m n o
p r s t u v ä ö ö ü
a b d e g h i j k l m n
o p r s t u v ä ö ö ü

M. Parmas. II 2 kl

Etteütlus.

Lapsed marjul.

„Kuulete, marjalind juba
kutsub!” hüüdis Ivaski
ema oma lastele ilusal
suvisel lõunavahel.

„Lähme kõik koos Priipaku
männikust mustikaid too-
ma!” Iga laps sai väikese
torbiku, ema võttis ise käsi-
korvi ning võileibu ja nii
mindi teele. Ilm oli vaik

ne ning kuum. Männikust
kuuldi väikese linnu ala-
list häälitsemist: sūt-tsäut!
Kui see lind juba kutsus,
olid maasikad ja mustikad
küpsed.

5.

Marjul.

Üldnimed

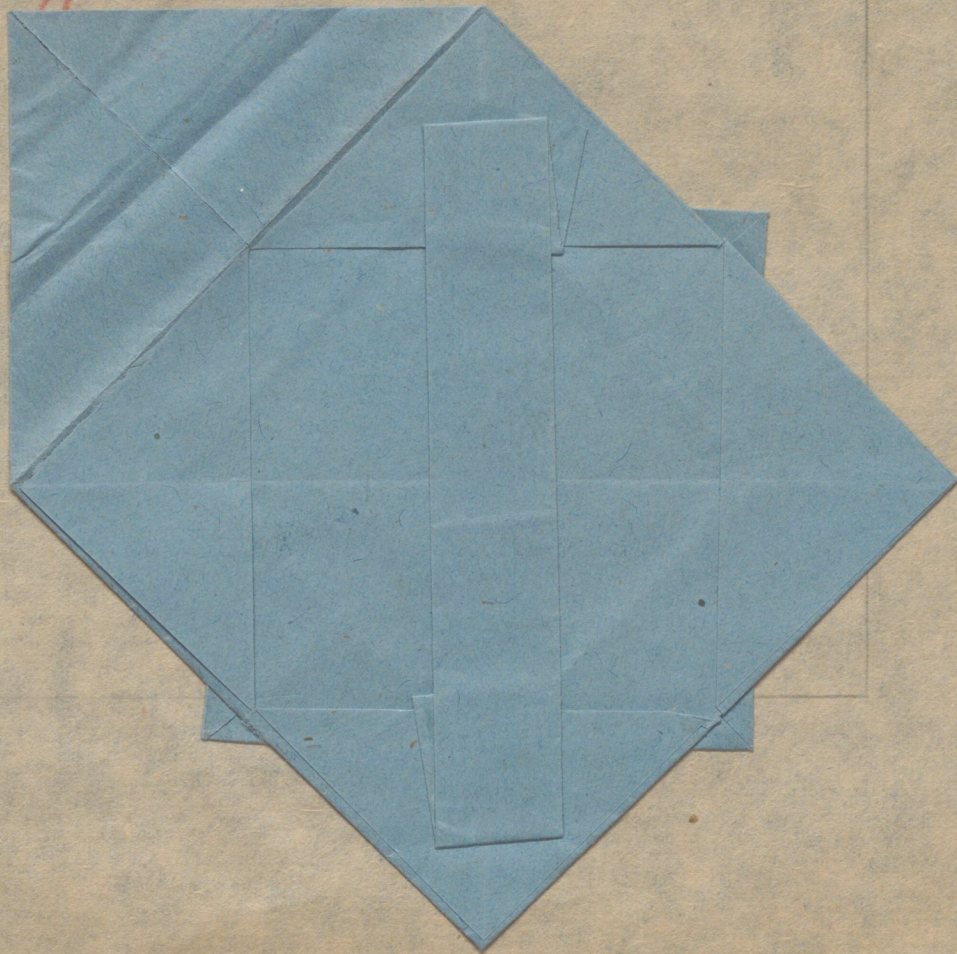
Kass
Hobune
Lehm
Kana
Kukk
Koer
Part
Maja
Lõgi
Linn
Jaam
Talu
Lind

Pärisnimed

Müsu
Eku
Punik
Piiksu
Peedu
Murka
Piilu
Männiku
Pääsküla
Rakvere
Nõmme
Nurme
Tuti

Pärinimed kirjutakse
alati suure algtähega.

Marjakorv.

Minu nimi on Maris

Minu nimi on Maris

Minu nimi on Maris

Minu nimi on Maris

Minu nimi on Maris

Minu nimi on Maris

Minu nimi on Maris

Minu nimi on Maris

Minu nimi on Maris

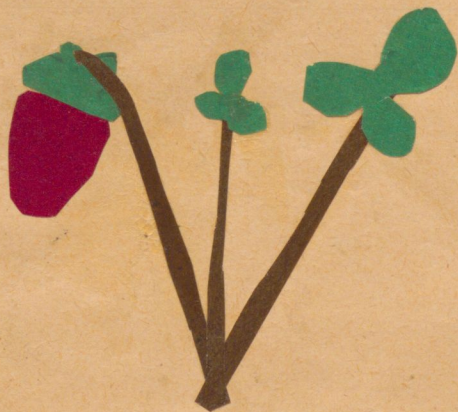
Minu nimi on Maris

Minu nimi on Maris

Minu nimi on Maris

Minu nimi on Maris

Marju.

Murukoppel.

Mul murukoppel aia all
on ala armas koht,
kus päikse paistel hülgaval
mul kasvas kannis roht.

Kui linnuke ^{mu} ma röömu täis
ei teadnud kurbusest:
mu käsi lillal vööril käis
ja punus pärjakest.

Kui lepalinnud ^{mu} laulsivad
ja oja kohises,
need kõbeselgelt kõlasid
mu noores südames.

Kui toome^{mu}õite lõhna jäin
ma oja kalda peal,

ja mäel maasikaid ma söin
kui armas oli seal!

13

V.a.

Maris Parmas

Pärja tän. 11-13.
Nõmme.

Laatja: Helve Raag
Vredemanni, 13-2
Tallinn.

Rõõmus karjane.

Ma rõõmus karjane,
siin kõiskan halja metsa sees,
mul lambakari ees,
siin olen kuningas.
Ma olen rõõmus karjane,
kes veel mu sarnane!

Mu ümber haljas hiis,
kus kullerkupud kasvavad
ja linnud laulavad,
on nii kui paradüis.
Ma olen rõõmus karjane,
kes veel mu sarnane!

Karjas.

Lammas ja tall.

Mää, memmeke, mää!

See lilleke pole ju hää!

Suu tegi rõõudaks,
kõhugi valusaks.

Hää memmeke, mää!

Pää, pojuke, pää!

See, katsu, siin oieti hää!

On magus maitseda,
sööd, paneb kõpsuma.

Hää pojuke, pää!

Ulo kalastamas.

Ulo jooksis jõekaldale õnge-
ritv seljas. Ta istus kaldale
ja viskas õnge vette. Ootas, oo-
tas, kala ei hakanud õnge.
Tüdinud pikast ootamisest,
tõmbas Ulo õnge veest. Küüd
nägi ta, miks kala õnge ei haka-
nud. Ta oli õnge otsa jätnud
vihmaussi panemata.

KALAL.

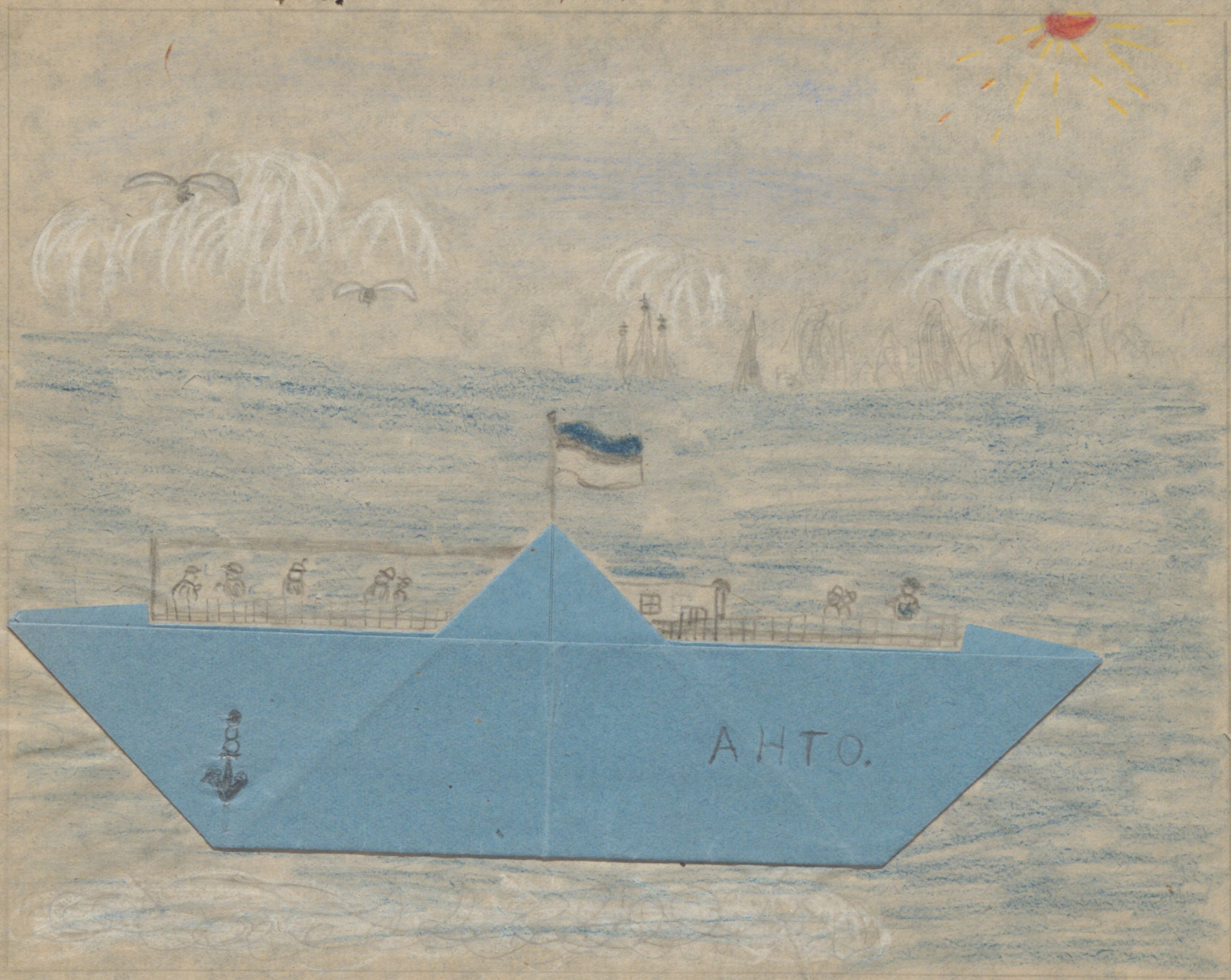

Etteütlus.

Hommik.

Päike tõuseb hommikul. Ilm
on siis imeilus. Linnud lau-
larad oksil. Inimesedki tõu-
sevad voodist. Algab töö.
Rutatakse. On lõbus. Suvi
on kaunis. Päevad on pikad.
Ööd on lühikesed ning val-
ged. Päike paistab ja ilm
soojeneb. Lilled õitsevad, mar-
jad küpsevad ja puuviljad
valmivad. *pea.*

5.

M. Parnas.

Etteütlus.

Rõõmsad surveltsilised.

Meil on suvel palju rõõmsaid surveltsilisi! Need on laululinnud. Nad on väikesed ning ilusad. Kogu survi on neil lõbus. Nende laul on kaunis.

5.

Heinamaal.

Juba enne jaanipäeva
algab aasal heinaniit.

Mitja, see ei karda vaeva,
vilistab veel rõõmsat viit.

Kui on nüriks läinud vikat,
pühib puhtaks heintega,
ja siis luiskab: lõkat-likat!
pika kirviluisuga.

Seal ju ripub kaseoksas
moonamärss ja leivakott,
põõsa vilus heinakahles
peitub hapupiima pott.

Emalt kostab lokukõla,
alanud on söögitund;
niitja tasub kõhuvõla,
magab magust lõunaund.

Mälestusi suvest.

Mineral suvel käisime Rak-
veres. Küll ootasin seda
päeva, ~~ema~~ kutsus mind
käbisid korjama, seda ma
harilikult meeleldi ei tee,
kuid ema ütles, et ainult
süis söidame, kui ma hää
laps olen. Varsti söitsime.
~~P~~ongis oli küll tore olla, kuid
pisut igav. ~~mul~~ oli nukk
kaasa võetud ja nii kadus

igavus. Liiis jõudsiime.
Rakverre.

5.

Mälestusi suvest.

Mineral suvel käisime
Rakveres. Küll ootasid seda
päeva. Ema kutsus mind kä-
bisid korjama, seda ma hari-
likult meeleldi ei tee, kuid
ema ütles, et ainult siis söida-
me, kui ma hää laps olen. Vars-
ti söitsime. Rongis oli küll tore
olla, kuid pisut igav. Mul oli
nukk kaasa võetud ja nii kadus
igavus. Siis jõudsime Rakverre.

Mina olen Mariis Parmas, sünd. 14.04.1930.

minu ema kultar õpetaja pr. Maarla, kui oli hültnud, et mul on lugemine, kirjutamine ja ühiskondlik selge, lubas mind kooli kätte ja võeti mind 2 nädalat enne I kl. lõppu kooli ja lubati kätte II klassi. Kool oli Kivimäe algkool Pääsküla-Kivimäel Läägi tänaval (hiljem 29. kool). Meil vihkusid ei olnud, kirjutamine lahtisele lehtedele ja aeg-ajalt klassijuhataja pr. Maarla kogus need kokku, haakis kaante vahete ja anti need meile kevadel kätte. Kuna need on kummalisel kombel säilinud, on kahju neid minema visata, et nad ikka ole ajalugu. Kindlasti lõpmata näivsed praeguse pedagoogika seisukohast, kuid meist kõrgist said siiski mõttevad inimesed. 1941, kui aasta nõukogude aega oli selja taga, lõpetasin esimest korda algkooli, 1943 a., saksa ajal, lõpetasin siis teist korda ja astusin Nõmme gümnaasiumi (10. keskkool), mille lõpetasin 1948.

Kool oli väga lastesõbralik, õpetajad olid fantastilised. Kooli taheti isegi siis minna, kui olid külmapühad (alla - 25°). Kooli algus sügisel oli põnev ja huvitav. Kahju, et enam nii polenud mu pojal ega praegu mu lastelastel.

Pedagoogid 1943a. kevadel:

I rida, vasakult: hr. Pitea, Karl Sõmera (kellesse kõik tüdrukud olid armunud), pr. Mullas (teatrikoolase Karin Kase ema), kooli juhataja hr. Hallamaa, meie väga tore ajalooõpetaja, kelle nimi ei tule mulle, laulmisõpetaja (vist oli hr. Vilibert), kooli asjaajaja.

II rida: 4 kooliteenijat, kellest koolionni ja koolitädi (puna-pöselise õuna sarnane) olid kui head inglid, pr. Depman, pr. Toomus, prd. Kaljusaar, ^{tema uus meie klassi juhataja pr. Maarla} 2 õpetajat kelle nimed olen unustanud, prd. Kyrre Robert, kodulooõpetaja ja muuseumi-
töötaja ja Mai Raud, kes praegu on Rootsis
kunstiajaloolane.